

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De iustificatio[n]e p[ec]c[a]toris siue de his q[ue] concurre[n]t ad
iustificatione[m] hu[m]ana[m]. ser. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Tertium opus est iustificatiois. In q
ipsum ane? adhibuit hebdomoda sua septe
dieru. i. septe sacramentoz: p q septe virtu
tes tribuit. Primo die creauit lucez fil
dei p sacramentu baptismit: q interdū dicit
des. xlv. di. De iudeis. In baptismo creat
grām fidei: q est lux ante: z p quā fideles
ab infidelibz separant: qz lux a tenebz sepa
rat. Unde Ephe. v. Eratis aliqui tenebz: nūc
aut lux in dño. Hec ē nubes lucida: q
filijs israel i deserto lucebat: nō autem egi
ptijs. i. tenebzosis: sicut legitur Exo. xix.
Secūs dies ē sacramentu pfirmatiois si
ue chrisam: in q creat firmamētū. i. grāz
fortitudinis. Quia id sacm daf ad robur
fidei chriane z pseueratiā habendā: p quā
diuidunt aque ab aqs. i. pseuerātes a nō
pseuerātibz. Un̄ Mat. xij. Qui pseuera
uerit vltz in fine: saluus erit. z sic ascēdet
sup celū. q n pseuerauerit: erit sub firmē
mēto: qz detruet ad infernū. Tertius
dies est sacm eucharistie per qd infundit
grāz charitatē: q cōpat pgregationi aqua
rū: in vñū. qz p ipsam mēbra ecclie vñunt
chō. Jo. vj. Qui man. car. me. z bi. sang.
me. in me manet: z ego in ipso. Itē. j. Joā.
iij. De charitas ē: z q ma. in cha. z c. Itē
p charitatē mēbra ecclie vñunt in vñum
corp. Un̄. j. Cor. x. Un̄ panis z vñum
corp. multi sum? oēs qdē de vno pane et
vno calice picipam. Quartus dies ē
sacr pnie: in q creat grātā iusticie p quā
opera tenebzaz abijciunt: z induimur ar
ma lucis. Ro. xij. Ideoq cōpat creatiōi
lumiariū. Tūc ei creat feruor diuini amo
ris tanqz sol lucens in aia z ardēs. z luna
.i. vire? hūilitatis. z stelle. i. actus singula
rū virtutū: p quas penitentes lucent alijs
luz ve. co. bo. vt vi. o. v. bo. z glo. p. v. q in
ce. est. Mat. v. Et sō exēpla hmoi. dicunt
stelle lucētes: p qe etiā oēs nros aduersa
rios debellam. Un̄ Judi. v. Stelle ma
nentes in ordine suo aduersus Sīlarā pu
gnauerūt. Sīlarā interpretat exclusio gau
dij: z significat diaboliū q excludit cum si
bi psciētibz a gaudio paradisi. Qui
tus dies est sacm extreme vñctiois: in q
conferit grā spei. z etiā grā ad remissionē
venialium vt cito aia volet ad deum. Et
ideo cōpat creatiōi volatiliū: que sepa

rantur a pscibz: quia per hanc separantur
electi a damnatis in damnatione fluen
bus. Vel p grātā spei collaraz in sacramē
to extreme vñctiois fiant boēs pscos: z
aues: qz bene narrant in mari. i. amaritudi
ne mortis sine periculo naufragij despera
tionis. Et postea fiunt aues: quia euolat
ad celum. Sextus dies est sacramentu
marrimonij: in quo confertur grātā con
perantie ad repimendos motus bestiaz
les cōcupiscentie carnalis. et ideo compa
ratur septe diei creatiois: in qua creauit
deus bestias terre: et postea hominem: vt
dominaretur eis. Per bestias enim desig
nantur brutales motus concupiscentie
carnalis: vt dicitur: qui dicit fieri ibac die
quia apparent et insurgunt tales motus
inter coniuges: sed repitimi debent z repi
muntur per grātā temperatiē collaraz
in marrimonio per quā fit homo: id est re
ctificatur: ut fiat vas suum possidere in
sanctificatiōe et honore. Hic autem mo
tibus homo dominari debet per virtutē
temperantie que marrimonio infunditur
a spiritus sancto per quam virtutem homo
viuit fm rationem humanam. Alioquin
homo est similis bestijs. ps. Homo cum
in honore esset nō intellexit: comparatus
est iumentis insipientibz: z similis factus
est illis. Septimus dies est sacramen
tum ordinis: in quo spiritus sanctus creat
grātā prudentie et perfectionis: p quā
debet homo a negocijs mūdāis quietē
re: iuxta illud Apostoli. Nemo militans
deo implicat se negocijs secularibus: vt
ei placeat cui se pbauit. ij. Timo. ij. Al
loquin cithara cum psalterio non bene con
cordat: vt dicit rextus in c. Diuersis falla
cijs. de cle. cōiugatis. Finis. Quia ad istū
articulum de creatiōe mundi potest per
tinere etiam prouidentia diuina super gū
bernatione vniuersi: ideo potes predicare
de prouidentia seu pcedestinatione diuina:
na: de qua vide plene in sermone dominici
ce. lxx. qui incipit. Multi sunt vocati z c.

De iustificatione peccato
ris. Sive de his que concurrūt
ad iustificationem humanam.
Sermo. xlii.

Fides tua te

saluū fecit. Luc. xviij. Sedtur
hodie p̄dicare d̄ quarto articulo
primēte ad diuinitatē: vīz de ope iustifi-
candis q̄ in simbolo ap̄lico hoc mō p̄poni-
tur. Sanctā eccliam catholicā: scōz cōi-
onez remissionē pctōz. Et p̄posuerūt istū
articulū Sīmon et Thadeus. Nā Sīmo
dicit. Sanctā eccliam catholicā. Thade-
us dicit. Scōz cōionem: remissionē pec-
catōz: vt d̄ Hugo de p̄rato. In simbolo
vero Nīceno sic describit. Et vna scōz ca-
tholica et ap̄lica eccliaz. Confiteor vni
baptisma in remissionē pctōz. Et hui⁹ arti-
culi erit hoc mane p̄dicatio n̄ra. Saluēf
virgo zc. Pro fundamēto f̄monis q̄ est de
iustificatione pctōis: oritur de ip̄a iustifi-
catione theologicālis questio.

¶ Querit vtrū iustificatio impij sit mira-
culosa. Arguit q̄ sic. Glo. sup̄ illud. Jo. x.
iij. maiora horū faciet. mai⁹ est impio ius-
tificare q̄ iustos creare. Sed f̄m Aug. j.
de ciuit. dei. c. v. illd̄ est mirabilē: qd̄ est po-
tent⁹. Et magnū miraculū est impio iusti-
ficare. In oppositū. Aug. x. de ciuit. c. xij. qd̄
qd̄ mirabile sit in h̄ mūdo p̄fecto/minus
ē q̄ tot⁹ hic mōs. Sed quis creatio mōi
facere sup̄naturalis. nō tñ dicit fuisse mi-
raculosa. Et quis iustificatio impij sit sup̄na-
turalis: nō tñ est miraculosa. et sic q̄stio ma-
ior p̄traq̄ p̄re dubia. ¶ Ad q̄stionē re-
spondendū est: q̄ quis iustificatio impij sit
sup̄naturalis: nō tñ est miraculosa. quia de
rōne miraculi tria sunt. Vnū est q̄ fiat p̄
actiōā potentia sup̄nālis agentis: qd̄ opere
nature sit. et si q̄q̄ sit mirabile miraculū
nō est. Aliud est q̄ in materia nō sit aliq̄
dispositio: nisi solū pura potētia obediētē
ad h̄ q̄ in ip̄a fiat illud opus/ quod
est miraculū. Tertiū est vt sit p̄ter modū
p̄sueri: et p̄ter ista tria dicit q̄ miraculū ē
opus arduū p̄ter cursū nature et iolūtū.
cū q̄ iustificatio impij nō sit insolita: et de
lege cōi requirat aliq̄ dispositio in adulo
q̄ iustificat: iustificatio impij q̄ sit de lege
cōi nō est miraculosa: q̄uis effectiue fiat p̄
potentiā sup̄nālis agentis. iustificatio autē
impij p̄ter legē cōem/ q̄ sit si oīs iustificat
adulterū aliq̄/ qui prius se nō disposuit

miraculosa est: qz in tali iustificatiōe sunt
om̄ia illa tria q̄ ad miraculū requirūt. Et ad
argumētū dicit q̄ nō debet capi miraculū
p̄p̄te: qm̄ loquit de creatiōe. Et ad aucto-
Aug. di. q̄ capitur miraculū p̄ mirabilē: et
qm̄ dicit mirabilē: qd̄ est potent⁹/ intellē
git ceter⁹ parib⁹: et hoc est fides n̄ra: de q̄
sit f̄mo iuxta zc. ¶ Pro declaratiōe hui⁹
articuli et introductiōe materie p̄dicande:
est notandū q̄ f̄m q̄ dicit. b. Tho. ij. ij. q.
iij. ar. viij. sub hoc articulo p̄ponit nobis cre-
denda oīa p̄tineria ad sanctificationē hui⁹
manā. Oportet q̄ de oībus illis sit ser-
mo noster/ q̄ ad sanctificationē humanā cō-
currūt. Concurrūt autē septē cause: q̄ sunt
iste: videlicet.

Prima est causa p̄ncipalis effectiua.
Secunda est causa meritalis inductiua.
Tertia est cā instrumētalis coopartiuā
Quarta est cā materialis receptiua.
Quinta est cā p̄ualis dispositiua.
Sexta est cā formalis p̄fectiua.
Septima est cā finalis cōplectiua.
De quib⁹ oībus scriptū in sermonib⁹. xl.
de pctis in genere: et in. iij. arti. de peccatō
mortalī f̄mōe. x. vbi agit de remedijs pcti
mortalis. quantū ad causas. Sed in p̄sen-
ti f̄mone de materia ista in q̄busdā alijs p̄-
cedem⁹. ¶ Prima q̄ causa est p̄ncipalis
effectiua. et ista est deus solus/ q̄ ex sua mē-
seruicordia pctā p̄ncipalit̄ remittit lauā-
do et iustificādo. Et hoc p̄t̄ rōne et aucto-
ritate. Probat autē hoc p̄mo rōne: quā fun-
do ex quodā dicto Augustini sup̄ Jo. Nā
sup̄ illud verbū dñi qd̄ h̄t Joā. xliij. Qui
credit in me: opa q̄ ego facio/ et ipse faciet/
et maiora horū faciet: dicit Augu. Pro-
sus mai⁹ h̄ esse dixerim: vt ex impio iust⁹
fiat: q̄ creare celum et terrā. Quod intelli-
gendū est: nō q̄ntum ad modū agēdi: sed
quantū ad rem factā siue ad modū rei fa-
cte. Pro cui⁹ intellectu notādū: q̄ vt d̄r. b.
Tho. j. ij. q. cxiij. ar. ix. opus aliq̄d pōt dici
magis duplici. Vno mō ex p̄e modū
agēdi: et sic maximū est opus creatōis: in
q̄ ex nihilo fit aliq̄d: et mai⁹ est q̄ opus ius-
tificatiōis. Ratio est: qz in creatiōe nihil
potuit coopari agentī: cū ex nihilo aliq̄d
factum fuerit: sed in ope iustificatiōis cō-
operat̄ deo liberū arbitriū hominis. f̄ fides.
Dicit. vlti. Qui credet et bapti. fue. sal.

De fide

est: qui nō credi. condē. Heb. xj. Accedē-
tem ad deū oportet credere. Grē charitas
actualis in adulto. Lu. vij. Dimissa sūt ei
pccā multa: qm̄ dilexit multū. Vñ Aug.
Qui creauit te sine te: nō iustificabit te si-
ne te. i. sine opatione tua. Quattuor em̄ re-
grunt ad iustificationē impij. quoz duo
sunt ex pte nra: reliqua pō duo ex pte dei.

Prima duo sunt ista. Motus liberi ar-
bitrij in deū p fidem: motus liberi arbitrij
in pccm̄. Alia vero duo sunt ista. i. gratie
infusio: et culpe remissio. De qbus vide b.
Tho. j. ij. q. cxij. ar. vj. Hora moralit̄ ptra
illos q̄ expectant: vt moueant a deo: et ido
nō curant orare dicētes. Deus est ille qui
mouet et om̄ia facit: heresis est: qz nos de-
bem⁹ cooperari deo: vt dicit Aug⁹. vbi sup.
Ido dicit dñs. Conuertimini ad me et ego
conuertar ad vos. Sacha. j. Hora exemplū
de illo q̄ cum esset infirmus: et noller recu-
pere medicinā: relinques sanitatē et mor-
tem suā deo: stultitia esset: qz deus ordina-
uit mediā quib⁹ vita spūalis et corporalis cō-
seruet. Hora exemplū qd̄ legit in colla. pa-
trum. de illis duob⁹ qui recedētes a cella
pposuerunt se nūq̄ comesturos: nisi mis-
set deus eis cibum. Cūq̄ incidissent in la-
trones: vnus latronū porrexit eis panem
quē vnus accepit. arbitrans a deo sibi illū
dari et comedit. Alter pō mori se dimisit:
et sic mortu⁹ est corporaliter: et spūaliter. Et
quo pte⁹ deus operat⁹ effectus suos me-
diantib⁹ causis scdis. Sicut in salute cor-
poris: sic et in salute anime. Alio mō po-
test dici magnū opus: ppter magnitudinē
eius qd̄ fit: et fm̄ hoc maius opus est iusti-
ficatio impij q̄ creatio celi et terre: fm̄ q̄
de Aug. Ratio est: quia iustificatio impij
terminat⁹ ad bonū eternū: qd̄ in diuina par-
ticipatione et visione p̄sistit. creatio pō celi
et terre: terminat⁹ ad bonū nature mutabi-
lis. Et ideo Aug. cū dixisset q̄ maius est
q̄ ex impio fiat iustus q̄ creare celū et ter-
ram subiungit. Celū em̄ et terra transibit:
p̄destinator⁹ vero salus et iustificatio pma-
nebit. Grē quia in creatiōe mōi nihil fuit
resistens deo: sed in iustificatiōe impij sic:
scz voluntas ipsi⁹ pccōris. Hora moralit̄:
quot modos tenuit et tenet deus: ad con-
uertendū pccōres. cū tñ pccōr semp sit du-
rus: et ppter hoc p̄dicta iustificatio impij

est maius opus q̄ creatio mūdi. Ideo est
clefia in oratiōe ait. Deus qui omnipoten-
tiā tuā parcendo maxime: et miserando ma-
nifestas. Et ps. Dilatātes e. su. om. o. r.
Fiat g ratio a minori. Qui nō pōt facere
min⁹: non pōt facere maius: sed opus ius-
tificationis est maius q̄ creationis. g cum
opus creatiōis nulli creature cōpetat: sed
ppriuz est opus dei: multo minus poterit
creatura iustificare p modū principalis a-
gentis. Ideo ergo dixi q̄ pncipalis causa
effectiua sanctificationis hūane: est solus
deus. Scdo hoc idem pbat⁹ auctori-
tate. Esa. xlij. Ego sum q̄ deo iniquitatē
tes tuas ppter mei et peccatōz tuoz nō re-
cordabor. Item Leuit. xx. Custodite pce-
pra mea et facite ea: qz ego sum dñs q̄ san-
ctifico vos. Grē Rom. ij. Iustificati gra-
tis p gratiā ipsi⁹. Et Bar. ix. Et Bar.
ij. Quis pōt remittere peccatā: nisi solus
de⁹. Et sic pte⁹ prima causa. Scda cau-
sa est meritalis inductiua. Et hec est du-
plex. Prima est passio vnus hois iustu-
m: cuius merito induct⁹ siue inclinatur
deus ad remissionē pccōz: et ad sanctifi-
candū hoierā. Unde ap̄lus Ro. ij. Iustifi-
cati gratis p gratiā ipsi⁹. ecce prima prin-
cipalis causa. Et p redemptionē q̄ est in
christo Iesu: quē pposuit deus p̄pitiatiōē
p fidem in sanguine ipsi⁹. ecce scda causa
meritoria. Hora practice quādo p peccatō-
rib⁹ vt cōuertant⁹: orat primo sgo Bar-
ria chm̄ filium suū. qui qñq̄ zelo iustitie
motus: dat matri repulsam. Pater ostē-
dit sibi pectus et vbera: quib⁹ ipsi⁹ lacta-
uit dicēs. Fili p istud pectus: et p ista vbe-
ra quib⁹ te lactauit exaudi me. E dñs autē
pietate et precum maternaz instantia vi-
ctus voluit se ad patrē dicēs. Pater igno-
sce tē. q̄ si habet repulsa a patre: ostēdit si-
bi vulnera: et hoc mō pater merito sue pas-
sionis inclinatur ad misericordiam Bern. Dat
ostēdit filio pectus: et vbera. filius ostēdit
patri latus et vulnera: nulla g poterit esse
repulsa. vbi cōcurrunt tot charitat⁹ instig-
nia. Ecce prima causa meritoria inducti-
ua. Vñ. j. Jo. ij. Filioi mei hoc scribo voi-
bis: vt non peccetis: sed si quis peccauerit
aduocatū habem⁹ apud patrē Iesū chm̄
filiū: et ipse p̄pitiatio est p pccis nostris.
Scda causa meritalis inductiua: est voi-

tas meritorū / et oratio totius vniuersalis
 ecclesie christiane: que primum orat p pccōz
 conuersione ad deum: tanq̃ mater p filijs.
 Ideo dicit articulus fidei, Credo in sanctā
 ecclesiam catholicā: sanctorū cōmunionē /
 remissionē peccatorū. Vbi notādū: q̃ ora-
 tiones ecclesie p sunt cōmunionē duplicat. Vno
 mō ex charitatis vniōne: et sic soluz bonis
 in grā pstitutis p sunt. Ideo dicit, San-
 ctōz cōmunionē: sicut cibus sumptus p os
 pdest omibz membris corporis. ps. Parti-
 cepsum oim timentū te. Alio mō ex ec-
 clesie interione siue oratione: et sic p sunt etia
 malis christianis. Vñ sepius de conuertit
 pccōres p orationē: vt infra dicit, De quo
 dicitur: vt scripti in pmonibz de pecca-
 tio in genere argu. iij. pmonē. v. in prima
 pclusionē. Igitur iam videm⁹ quantā solli-
 citudine habet mater p liberationē filij in
 carcerati in mortē vlt capiti in barbaria:
 multo magis sollicita est scā mater eccle-
 sia p liberationē pccōz: qui detinent capiti
 in diabolo in carcere peccati mortalis.
 Unde merito ecclesie orantis deus suscita-
 tur ad suscitandū peccatoz: de morte pec-
 cati mortalis ad vitā gratie. In cuius si-
 gnū siue figurā habet: q̃ chris dum tret
 in ciuitatē que vocat⁹ Haym videns ado-
 lescentē qui efferebat mortuū filius vnic⁹
 matris sue: que vidua erat. videns etiam
 dñs matrē illam fletē: misericōdia mort⁹ di-
 xit illi. Noli flere: et statim resuscitauit il-
 lum: sicut habet Luc. vij. Quid p viduaz
 matres: nisi ecclesia designat: que mater est
 oim fidelū. Et est viduata a presentia cor-
 porali Iesu chris ipsoni sui. Vñ Thren. j.
 facta est quasi vidua dñs gentiū. Et ps.
 Vidua eius bñdicens benedicā. Glo. vii.
 duam. i. ecclesiam. Per mortuū vero filius:
 peccatoz designat: qui mortu⁹ est quantū
 ad vitā gratie: qua priuatus per pccm. Sic
 em anima est vita corpis: sic deus est vi-
 ta anie. Joā. xij. Ego sum via veritas et
 vita. Et psequer⁹ sicut ania separata a cor-
 pore: corpus est mortuū: sic ecclie. Ad fletuz
 ergo. i. orationes hui⁹ vidue. i. ecclesie. de su-
 scitat pccōres ad vitā grē. vñ dicit Ecclie.
 pccō. Nō despiciet deus pcces pupilli: nec
 vidua: si effundat loquelā gemit⁹. Nonne
 laubyme vidue descendūt ad maxillam:
 et a maxilla etiā ascendūt vsq; ad celum: et
 dñs exauditor nō delectabit in illis. Pud-
 pillus est qui caret matre: mater nostra ē
 ecclesia. qua caret q̃ est in pccō mortali. et iō
 dicit pupillus: qui tamē si oret nō despici-
 et deus preces suas. ps. Dñs custodit ad-
 uenas: pu. et vi. su. et vi. et c. Vñ dicitur
 Pupillus matre caret: orphanus est sine
 patre. Ad id idē qd legit de Petro. Act. 3.
 Vñ ad preces ecclesie Petrus a vinculis
 liberatus est. Et pone moralit. In tñ autē
 vnitās ecclesie valet: q̃ extra ecclesiam nul-
 la est salus: sicut nec extra arcāz Noe. Vñ
 Greg. in lib. moral. Et in decre. xliij. q. j.
 Quia ex sola catholica ecclesia veritas ppi-
 citur: apud se esse locū dñs phibet de quo
 videat. in petra Moyses ponit: vt dei fa-
 ciem ptemples: qz nū quis fidei soliditatē
 tenuerit: diuinā pñentiam nō agnoscit.
 De q̃ soliditate dñs dicit. Super hanc pe-
 trā edificabo ecclesiam meā. Sola quippe
 est p quam sacrificiū domin⁹ accipiat libe-
 ter: que sola p errantibz intercedat fiduci-
 aliter. Unde etia de agni hostia domin⁹
 pcepit dicens. In vna domo comeditis:
 nec efferetis de carnibus eius extra fores
 In vna nāq; domo comeditis: qz in catho-
 lica ecclesia: vera hostia redemptionis im-
 molat⁹ de cui⁹ carnibz diuina lex foras ef-
 ferri phibet: quia dari canibz sanctū ve-
 rat. Sola est q̃ intra se posita valida cha-
 ritatē compage custodit. Vñ et aqua dilu-
 uij arcam ad sublimiora sustulit. Omnes
 autē q̃s extra arcā iuent: extrinsec⁹. Hec ille.
 Tertia causa est instrumentalis coopera-
 tiua: et hec est duplex. P n q̃ duplex instru-
 mentū concurre in hui⁹ sanctificatione.
 Vñ est instrumentū animatū: aliud est
 instrumentū inanimatū. Animatū est sacer-
 dos ad quē solū ex officio cōpetit ministra-
 re sacra. licet qdam sacramēta sint q̃ req̃-
 rant in ministerio ordinē episcopale: sicut
 est sacramētū ordinis et chrismas: nec va-
 let puetudo p̃ria: vt in. c. Quāto. de p̃ue-
 ru. Quedā vero sacra nō req̃rūt de essen-
 tia potestate aliquā in ministerio: sicut est
 baptisimus: et in matrimoniu: tñ ex officio so-
 lus sacerdos baptizat: et benedicit nupti-
 as et c. sacramēta ad ipm p̃nētia confert.
 Quorū autē requirunt in sacerdote q̃ sacra-
 mentū penitētie cōferre vult cōfiteantibz:
 vide quod scripti in sermonibz quadrages.

De Fide

De gloria aie. Ser. xiiii.

Fides tua te

saluū fecit. Lu. xviij. Supra vi-
um est d quarto articulo fidei:
nūc videndū est de quinto ptenente ad di-
uinitatē: viz de opere dei: circa gubernationē nature humane. Qui dē articulus
sic in simbolo aplice pponit. Carnis resur-
rectionē. In simbolo autē Hiceno dī. Et
expecto resurrectionē mortuorū: et vitā vē-
turi seculi Amen. Predictū autē articulus
apostolicū cōposuit brūs Barthe^{us} aplos:
sed doctores theologie pōnentes. xij. articu-
los diuidunt istū articulus siue ista verba
in duos articulos scz in gloriā corporis: dū
dicit. Carnis resurrectionē. Et in gloriā
aie dū dī. Vitā eternā Amē. Primus
autē articulus istorū duorū est glia anime:
tum qz aia est nobilior corpore: tum quia
glia anime est ante siue prior tpe: qz glia cor-
poris. Et ideo hodie dno pcedente de glo-
ria anime pdicabim^{us}. In sequenti vero fmo
ne de gloria corporis. Salutes hōs dī
ria zc. Pro fundamēto sermōis qui est d
gloria anime: ostendit de ipsa anime glia tbo
Quert. Utrum (logica) questio.
anima beata maiore habeat gloriā post
corporis sui reassumptionē qz ante. Ari-
gui^{us} q non: anie gloriā consistit in dei cō-
templatiōe et fructiōe. Sed anima beata
est magis apra ad cōtemplandū deum ex
ura corporis qz induta: igit. In oppositi-
pfectior est virtus in toto qz in partibz sep-
paratis: sed quilibet pars dum actio est in
toto: participat pfectione toti^{us}. ergo cum
gloriā erit in corpore et aia beata post cor-
poris sui reassumptionē: anima beata maio-
rem habebit gloriā post corporis sui reas-
ptionē qz ante. et sic questio manet p vtra-
qz parte dubia. Ad questionē responden-
dum est fm Richar. iij. senten. di. c. iij. ar.
ij. q. vij. q anima beata maiore habebit glo-
riā post corporis sui reassumptionē qz an-
te: quod probat tripliciter. Primo: qz quicūqz
creatura que est gaudiū sui: eptibz gau-
det de maiori bono et ampliori tanto mai-
gis maiorem habet gloriā. Sed anima
beata post corporis sui reassumptionē
gaudebit de maiori bono et ampliori qz

similibz de pctis in genere. ar. iij. fmo. x.
vbi vide oino. vbi agit de remedijs pecca-
ti mortalis: quātū ad causas. Instrumētū
autē inanimatū est sacramētū. Est autē no-
randū: q septe sunt sacramenta instituta a
chro: fm q septe mala p pctm incurrim^{us}.
Sūt autē sacramēta instituta a chro in me-
dicinā humani generis. ps. Hic verbū
sui et sanauit eos: et eripuit eos de interiti-
onibz eorū. Et iō oportuit tot instituerē sa-
crāmēta: quor infirmitates per pctm in-
currim^{us}. Septe autē infirmitates incurri-
mus. l. tres culpe: et quattuor pene. Pri-
ma infirmitas culpe est pctm originale: et
ptra hoc institutū est sacramētū baptisimi.
Scda infirmitas culpe: est pctm morta-
le: et ptra hoc institutū est sacramētū pe-
nitentię. Tertia infirmitas culpe est pec-
catū veniale: et ptra h institutū est sacramē-
tū extreme unctionis. b. Tho. c. iij. dīc q nul-
lum sacramētū est institutū ad pcti venialē
remissionē: sicut ad pncipalē effectū: vt
iple notat in. iij. sent. di. xij. q. j. ar. ij. q.
ij. ad pñmū. Et in. iij. pre. q. lxx. ar. j. ad
octauū. Tercia infirmitas pene ē fra-
gilitas siue impotētia ad bonū: et ptra hoc
est pfirmatio siue chrisma. Scda ifirmi-
tas pene ē ignorātia: et cōtra hoc est ordo.
Tertia infirmitas pene est malitia: et cō-
tra h est eucharistia: in q est fons ois boni-
tatis realiter pte. Quarta ifirmitas
pene est pcupiscētia: p quā sumus valde
pioni ad malū: iuxta illud. Sensus em et
cogitatio hūani cordis: pna sūt ad malū
ab adolescentia sua. Gen. viij. Cōtra h est
matrimoniu: p qd confert grā ad repressi-
onē pcupiscētię. Predicta igit sacramēta sūt
cause instrumentales scificationis hūane:
siue qbz nō possēt etiā papa remittere cul-
pam aliquā: qz pferre effectū pncipalē sa-
crāmēti sine sacramēto pñet ad pteez
excellētię: q competit soli chro fm q hō:
sic pñz i maria Magdalena: cui dixit. Re-
mitte tibi pctā tua. Lu. viij. et Mat. ix.
Et ex h nota igit illos q dicūt. Est indulgē-
tia pene et culpe. Quarta cā est materi-
alis receptiua. Vide de ista cā: et de alijs
tribz seqntibz: sic scripti in fmo v. s. viz
in fmo dī qdragēsimāto d pctis in gñe.
ar. iij. fmo. x. vbi agit d remedijs peccati
mortal: qñ ad cām. pre. iij. v. vj. et vij.